

ΤΟ ΑΓΑΛΜΑ

Στους δύσκολους καιρούς που βιώνουν οι Έλληνες, μια παλιά παράσταση που έγραψε τη δική της ιστορία ήρθε να εμπνεύσει τη θεατρική ομάδα του σχολείου μας. Πρόκειται φυσικά για «**Το μεγάλο μας τσίρκο**» του **Ιάκωβου Καμπανέλλη**. Βρήκαμε ότι το ίδιο το κείμενο αλλά και οι συγκλονιστικές φωνές της Καρέζη, του Καζάκου, του Παπαγιαννόπουλου και φυσικά του Νίκου Ξυλούρη, έχουν πολλά να πουν στον δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό. Όπως ακριβώς και ο Κολοκοτρώνης που δε διστάζει να κατεβεί από το βάθρο του για να απευθυνθεί, άλλοτε χωρατατζής και άλλοτε εξοργισμένος, στους τωρινούς Έλληνες. Στην προσπάθεια αυτή πήραν μέρος με αλφαβητική σειρά:

- Γεωργία Αρβανίτη: Ρωμιάκι
- Γιώργος Βασιλείου: Άγαλμα
- Ελένη Δελλή: Αφήγηση
- Γιώργος Καζανιάτορας: Απαγγελία
- Αριστοτέλης Καλογερόγιαννης: Ρωμιός
- Σταύρος Κασαπίδης: Απαγγελία
- Άννα Μαυρίδη: Απαγγελία
- Νικολέττα Μαχαίρα: Αφήγηση
- Νίκος Ξένος: Απαγγελία
- Ιωάννα Τσαϊρίδου: απαγγελία

Τους μαθητές βοήθησαν οι εκπαιδευτικοί Άννα Μητρακοπούλου και Κυριάκος Τσερκέζογλου. Ευχαριστούμε θερμά:

- Τον κύριο Πασχίδη για την επιμέλεια του ήχου.
- Την κυρία Σκοπετέα για τη βιντεοσκόπηση της γιορτής.
- Τον κύριο Γιαννόπουλο και τον πρώην μαθητή του σχολείου μας Θωμά Κακαβίτσα που μας βοήθησαν στο σκηνικό μέρος.

Αντιγράφουμε από το πρόγραμμα της γιορτής:

ΑΓΑΛΜΑ: Και που λες, ύστερα μου κάνανε κι ένα γλέντι στο παλάτι για να με τιμήσουνε... Με βάνει ο βασιλιάς να καθίσω πλάι του... Σε μια στιγμή λέει του διερμηνέα να με ρωτήσει... «Ποια τιμή και ανταμοιβή θέλω κι ό,τι να 'ναι θα μου το δώσει». Λες και θα το

έβγανε από τη δική του κασέλα... Κοιτάζω ένα γύρο το παλάτι... Βλέπω την αλεπού το γραμματέα της Δικαιοσύνης που μου είχε σκαρώσει την κατηγορία... Ήταν άσπρος σαν τον εγγλέζικο χασέ. Τον λυπήθηκα... Βλέπω τους εχτρούς μου του Βουλευτικού....

Σφιγγότανε σαν να πάθανε κόψιμο... Βλέπω τους Μπαβαρέζους μες στα λούσα τους... Ψευτοκάνανε τους ευχαριστημένους... Γυρίζω στο βασιλιά... Μύριζε κολώνιες... Λέω από μέσα μου «άι σιχτίρ»... Λέω με τη φωνή μου... Τι θέλω; Πες στα βιολιά να μου παίξουν ένα κλέφτικο. Άντε πηγαίνετε τώρα γιατί έχω να ετοιμαστώ γι' αύριο.

ΡΩΜΙΟΣ: Αύριο; Τι θα γίνει αύριο;

ΑΓΑΛΜΑ: Αύριο ξημερώνει πάλι 25 του Μάρτη... Θα 'ρθουνε με στεφάνια και τούμπανα... Εγώ θα 'μαι κει πάνω σαν άγαλμα... Και σαν έρθει η στιγμή να βγει μπροστά ο μαγκούφης που θα βγάλει το λόγο... «Στάσου» θα του πω! «Κάθε χρόνο το λόγο τον εβγάνατε εσείς!... Φέτος θα τον βγάλουμε μεις... Και πρώτα πρώτα εσύ, κύριε ρήτορα, της ημέρας... Ελόγου σου δεν είσαι που έριξες φυλακή το Νικηταρά;... Κρύψε τα χαρτιά σου!... Κρυψ' τα π' ανάθεμά σε, σπεκουλαδόρε της ελευτερίας, γιατί θα σε βάλω να τα καταπιείς... Κάνε πίσω τώρα... Για ακούτε βρε τωρινοί Έλληνες... Άμα σας φέρνουνε για παράδειγμα εμάς τους πεθαμένους, μάθετε να ξεχωρίζετε με ποια πονηριά σάς το λένε... Κι άμα σάς λένε για την ελευτερία που πολεμήσαμε, να τη βλέπετε πρώτα αν έχει τέσσερα μάτια. Δυο μπροστά για να βλέπει τον Τούρκο και δυο πίσω για να βλέπει εκείνον που θέλει να φύγει ο Τούρκος, για να γίνει αφέντης απός του!... Που 'σαι, ορέ Καραϊσκάκη, να τα πεις καλύτερα!

Ιάκωβος Καμπανέλλης, Το μεγάλο μας τσίρκο